

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

I. Meditatio: de Morte bonorum & malorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

postulare. 13. In animum inducere, se laborare plus æquò, nihilque esse, quod non sibi debeatur. Vide hos infelices fructus tepiditatis tuæ, detestare illos, & corrige:

COLLOQUIUM. O ignis, qui semper ardes, & nunquam extingueris! ô amor, qui nunquam vinceris, vince teporem meum! Heu mihi, quia ad ignem algeo! & in sole tenebresco! ignem comedo, dum te Domine Jesu manduco, & tepeo! ah sit tandem finis teporis mei!

In fine, dic Pater, & Ave, &c.

DIES QUARTA

Sancto Angelo Custodi consecranda.

Oratio Jaculatoria huius diei erit ista; Cupio dissolvi, & esse cum Christo ad Philippens. 1.

MEDITATIO I.

De Morte.

Eam, tempore Exercitiorum Spirituum, ia consideratione esse debere, innuit S. P. N. in Regulis bene eligendi, dum ait: *Si mors ingrueret, quem me mallem observasse modum?*

ORATIO

ORATIO PRÆPARATORIA, &
PRÆLUDIUM I. *ut supra*

PRÆLUDIUM II. Pete gratiam à
Deo, parandi te ritè ad mortem.

PUNCTUM I. Audi Deum dicen-
tem: *Isaia. 38. Morieris tu, & non vives. Mo-*
rieris infallibiliter; sed quando, in quo
loco, in quo statu, in qua animæ disposi-
tione, volo te latere, ut ita te disponas, ac
si hodie, hoc momento esses moriturus.
Morieris, ampliùs ad vitam non revocan-
dus, nisi in die iudicij: ne ergo in tali casu
unico exeres, vide! Morieris, & dum ti-
bi mors oculos claudet corporeos, aperiet
oculos animæ: Videbis in morte aliter om-
nia, quàm nunc vides & iudicas. Disce
ergo sic æstimare res, ac si morituriens
esses. Morieris, spoliatus omnibus, solis
æternitatis lucris in toto & tuto manentibus.
Morieris, & cadayer fies exosum omnibus:
quid ergo nunc hominibus placere vis? ô
vanitas! ô cæcitas!

II. Audi dicentem Deum, *Psal. 33 Mors*
peccatorum pessima. Et considera conditio-
nem hominis, in peccato morientis. Nam
1. sentiens dolores dupliciter cruciatur; & in
corpore, dum illos sustinere cogitur, & in
animo, dum illos impatienter fert. 2. Ex
omni parte angustias patitur: coniiciens in
Cœlum oculos, iratum sibi videt Deum:

retro

retro respectans, ad intuitum plurimorum
dæmonum animæ ipsius inhiantium ex-
horrescit: deorsum flectens lumina, videt
paratas inferni fauces: ante se videt severum
Christum, cuius conculcavit sanguinem:
intus mordacem Conscientiæ vermem sen-
tit. Si fortè horologium sonat, tali cor ejus
pulsatur sono, *tempus non erit amplius.* Si
spectat collectanea sua, dicitur illi: Et hæc
quæ parasti, cuius erunt? ac tandem in de-
speratione positus, animam dæmonibus,
quibus obtemperavit in vita, relinquit. Ecce,
ne tali morte moriaris, Deus tibi gratiam
dare paratus est. Vide ergo, ut vivas Deo,
si vis mori Deo.

III. Audi DEVM dicentem per Psalmi-
stam, *Pf. 115. Pretiosa in conspectu Domini,
mors Sanctorum ejus.* Pretiosa, 1. quia dolores,
quos sentiunt, voluntate Dei & morte Chri-
sti dulcorant. 2. quia mortem naturaliter
horribilem securè expectant, & tanquam
vitæ januam exoptant, ut tandem Deo fru-
antur. 3. quia si vident dæmones, eos non
verentur, quos suffulti à Deo toties vicerunt.
4. quia deserere mundum non est illis grave,
qui pridem illum jam deseruerunt, 5. quia
vident interdum B. V. vel alios Sanctos Pa-
tronos, quibus specialiter addicti erant. 6.
quia in actibus Fidei, Spei, Charitatis, de-
siderij videndi Deum, moriuntur. Ecce,

D

tali

tali morte mori potes, imò debes, Religioſe: ita ergo vive, ut ſic moriaris.

COLLOQUIUM. JESU mi, mi JESU agonizans in cruce pro me! indigniſſimus quidem ſum Spiritu tuo, quia tamen ponis animam tuam pro me; peto à te, ut tibi conformis moriar: immitte in cor meum, ultimum Spiritum tuum, & vivifica illo miſeram animam meam. O JESU mi, agonizans pro me!

In fine, Pater, Ave, & Anima Chriſti, &c.

DOCTRINA PRACTICA

Tempore Matutino diei quarta relegendam.

De tempeſtiva preparatione ad mortem.

QUAMVIS à nonnullis Viris aſceticis ita deſcribatur Religioſus: Religioſus eſt anima mœrens ac dolens, indefinente mortis memoriâ: nihilominus tamen videre perſæpe eſt, Religioſos non uſque ad eò ad mortem, prout par erat, paratos mori: necelle igitur eſt, Religioſum mortis ſuæ horam, cum debitâ animæ præparatione præſtolari: præparatio autem poteſt eſſe iſta.

i. Habeat Religioſus ſingularem affectum erga pretioſiſſimam Dei Matrem, quotidieque

que eam peculiari cultu veneretur, ut per eam impetret felicem mortem; potissimum verò, quotiescunque eam salutat, cum reflexione & affectu proferat illa verba: *Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis nostræ.* Cultum hunc Matris Dei esse solatio in morte, probavit P. Joannes à Campis Montensis, Deiparæ devotissimus; ejus enim Rosarium perpetuòolvebat manibus; ejusdem Officium quotidie cum 5. Psalmis, qui litteris Sanctissimi ejus Nominis respondent, recitabat; singulis Sabbatis ad Novitios, cum quibus diu habitavit, se conferebat, eisque Historiam aliquam de Deipara narrabat. Ille ergo sub mortem, insuetâ lætitiâ perfusus, Patri cuidam dixit: O si nôsses Pater mi, quantum in morte adferat solatium, Deiparam singulari studio coluisse! *Annua Coll. Torn. 1601.* Nec morti solùm nostræ favet Parens vitæ, sed etiam post mortem curam nostrî gerit; apparens enim Patri Hieronymo Cavalio dixit, magnam se gerere curam pro hominibus Societatis vitâ functis, ut è Purgatorio liberentur. *P. Nieremb. de Amor. B.V. c. 12.*

2. Deligat Religiosus aliquod tempus, singulis hebdomadis, e. g. die Dominico, vel alio Festo, quo non interveniunt complures occupationes, & eo tempore, segregatus

gatus ab omni conversatione, in Templo, vel alio loco, ita secum disquirat; si mihi nunc moriendum esset, quò animò, quâ præparatione morerer? éstne aliquid, quod tunc conscientiam gravaret? & si quid ejusmodi repererit, doleat, emendationem proponat, & pro confessione non differenda adnotet.

3. Singulas sacras Communionés, per modum Viatici sumat, & cum eis actibus, quos sumendo Viaticum exerceret: quis enim nos melius ad adventum Christi Judicis nostri in morte præparare potest, quàm ipse Judex, qui nunc est cibus noster, & quem qui manducat, vivet in æternum.

4. Quales Virtutum actus exerceri solent cum moribundis, & quales in extremo agone elicere vellet, eorum in vita habitum contrahat: tales sunt actus Fidei, Spei, Charitatis, Contritionis, Fiduciæ erga B. V. resignationis in divinam voluntatem, desiderij videndi Deum, &c. in his igitur actibus frequentandis habitum in vita contrahat, fietque, ut morienti actus iidem in mentem recurrant: sicut enim umbra correspondet rebus, quarum est umbra, ita actus mortis correspondent plerumque actibus vitæ, & sicut plectitur hanc pænâ peccator, ut moriens obliviscatur suû, qui vivens oblitus est Dei, ita hac misericordiâ præmiatur

miatur justus, ut moriens recordetur Dei, qui vivens oblitus est sui, ut esset per frequentes actus memor Dei.

5. Præter pretiosissimam Dei Matrem, eligat alios etiam Patronos mortis suæ, quos eo sine quotidie colat, iisque mortem suam commendet. Ex his Patronis sit S. Michaël Archangelus, itémque S. Angelus Custos proprius, in quorum honorem destinet, æternoque jure illis inscribat (salva inscriptione pro animabus Purgatorij) omnes actus amoris Dei, quoscunque totâ vitâ eliciet; præterea quotidie eos invocet. Iisdem Patronis adnumeret specialiter S. Barbaram Virginem & Martyrem, in cujus honorem destinet, & pleno jure ei inscribat omnes Sacras communionés totius vitæ, salvâ itidem inscriptione fructûs satisfactorij pro animabus Purgatorij; præterea quotidie invocet illam manè, & vesperi. Adlegat insuper sibi Filius Societatis in Patronos mortis Sanctos Societatis, nempe S. P. Ignatium, S. Franciscum utrumque, B. Stanislaum, B. Aloysium, & alios NN. in quorum honorem omnes actus mortificationis totius vitæ destinet (salvo jure animarum Purgatorij) & quotidie singulariter eos invocet.

6. Ad Dominum Jesum agonizantem in Cruce religiosus peculiariter sit devotus, quotidieque tempore meridiano ad pulsus,

qui solet dari pro salutanda Dei Parente ;
 Salutationibus Angelicis adijciat hanc Ora-
 tiunculam : *IESV mi , mi IESV , agonizans in
 cruce pro me , memento agonie & mortis tue
 pretiosissima ; momentum agonie & mortis mee
 dedico , offero , unio cum agonie & Morte Tua ;
 sit mors tua vita mea , ô Iesu mi !*

7. Quotidie , conferens se ad somnum ,
 instituat Religiosus praxim mortis , usita-
 tam olim Patri Gaspari Druzbicki , vitam
 cœlestem planè in terris ducenti : Praxis
 hæc est ejusmodi. 1. Decumbe in lecto , ve-
 luti amplius ex eo non surrecturus. 2. toti
 mundo , rebûsque ejus valedic. 3. testamen-
 tum spirituale ratifica. 4. Sanctissimum Eu-
 charistia Sacramentum , atque Extremam
 Uctionem spiritualiter sume. 5. Elicias
 breviter actus , quos in morte velles elicere :
*Credo , Spero , Amo super omnia ! Doleo ex
 amore tui : Cōdono omnibus inimicis meis omnia.
 Fiat voluntas tua ! desidero videre te , &c.*
 6. Agonizanti in cruce Christo , & articulo
 mortis ejus , & pretiosissima Parentis ejus ,
 omniûmque Electorum , articulum mortis
 tuæ commenda , & uni. 7. In manus San-
 ctissima Trinitatis , *JESU Christi , B. V.*
omniûmque Electorum , Spiritum tuum
trade. 8. Ultimo veluti anhelitu nomina ,
JESUS & MARIA , ingemina , sicque obdor-
mi.

8. Peculia-

8. Peculiariter Religiosus sit addictus studio disponendi moribundos; non patietur enim Deus malè mori eum, qui aliis ad bene moriendum profuit, interdùmque Deus hoc studio post mortem punit defectum zeli circa animas in vita commissum, quod tali historiâ comprobat P. Jacob. Hautinus. *Lib. de Commun. Generali, parte 3. sect. 8.* Sacerdos quidam Societatis nostræ præbuit se videndum post obitum suum, alteri ejusdem Societatis Sacerdoti, viro gravissimo religiosissimoque, & narravit inter alia, ex quo esset è Purgatorij supplicijs emissus, varias Urbes & Provincias sibi esse lustrandas, quòd vivens zelum exercuisset remissiùs, atque ita Tutelarium Angelorum ritu jussu se moribundis assistere. Retulit hoc P. Florentius Montmorencius, qui, cùm eo tempore ageret Provincialem, de tota re edoctus est per literas ab eo Patre, cui mortuus apparuerat.

9. Agonizantium memor sit Religiosus quotidie, & pro ijs oret, quotiescunque dicit: *Fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace!* conjungatque semper Orationem pro animabus in Purgatorio Orationi pro agonizantibus, ex quorum momento pendet eorundem Æternitas, & qui sunt auxilio suffragiorum egentissimi: qui autem intelligit super egenum & pauperem, in die mala, & à die malæ mortis, liberabit eum Dominus.

Psal. 40.

D 4

DIE

DIEI QUARTÆ

MEDITATIO II.

De judicio DEI particulari.

Idem fundamentum habet Meditatio hæc in Exercitijs Sancti P. N. quod præcedens.

ORATIO PRÆPAR. & PRÆLUDIUM I. ut suprâ.

PRÆLUDIUM II. Pete à Deo gratiam concipiendi intimum timorem judicij ejus.

PUNCTUM I. Audi Deum dicentem, *Ezech. 18. Vnumquemque juxta vias suas judicabo*: Et considera Judicium uniuscujusque, seu particulare, in ultimo instanti vitæ, exactissimum fore. 1. Namque discutientur non solum gravia peccata, sed etiam verba otiosa, ut præmonet ipse judex. 2. Discutientur etiam justitiæ seu bona opera, intentiones, inclinationes, & omnimodæ circumstantiæ. 3. Discutientur intensiones actuum, tam malorum quàm bonorum. 4. Omissiones bonorum, evacuationes gratiarum divinarum, impedimenta & obstacula, obstructioque fontis misericordiæ divinæ. 5. Peccata in causa solum, quæ poterant sequi ad positionem causæ eorum, nec tamen sunt secuta. 6. Peccata aliena, tibi tamen merito